

धीरदारुणं इच्छाचेत्कुर्वित्युक्तेर्धीरत्वं समुहयइत्युक्तेर्दारुणत्वं ॥ २८ ॥ २९ ॥ संतापमुपपद्य प्राप्य अलं तापोनकार्यइत्यर्थः ॥ ३० ॥ एतद्वैभवं यत्कृते यन्निमित्तं ॥ ३१ ॥
सर्वावस्थां सुखदुःखादिसर्वावस्थां गतं प्राप्तं त्वांप्रतीतिशेषः ॥ विष्णोरभक्तिकावस्थासर्वावस्थेतिगीयतइत्यन्ये ॥ ३२ ॥ यन्ममपराक्रमस्यसदृशं अस्मिन्कालेच स्मिन्वे

तमथैवंब्रुवाणंसवचनंधीरदारुणं ॥ लृष्टोयमिति विज्ञायशनैः श्लक्ष्णमुवाचह ॥ २८ ॥ अतीवहिसमालक्ष्यभ्रातरंक्षुभितेंद्रियं ॥ कुंभ
कर्णःशनैर्वाक्यं वभाषेपरिसांत्वयन् ॥ २९ ॥ शृणुराजन्नवहितोममवाक्यमरिंदम ॥ अलंराक्षसराजेंद्रसंतापमुपपद्यते ॥ रोषंचसंप
रित्यज्यस्वस्थोभवितुमर्हसि ॥ ३० ॥ नैतन्मनसिकर्तव्यंमयिजीवतिपार्थिव ॥ तमहंनशायिष्यामियत्कृतेपरितप्यते ॥ ३१ ॥ अवश्यं
चहितंवाच्यंसर्वावस्थांगतंमया ॥ बंधुभावादभिहितंभ्रातृस्नेहाच्चपार्थिव ॥ ३२ ॥ सदृशंयत्तुकालेस्मिन्कर्तुंस्नेहेनबंधुना ॥ शत्रूणांक
दनंपश्यक्रियमाणंमयारणे ॥ ३३ ॥ अद्यपश्यमहाबाहोमयासमरमूर्धनि ॥ हतेरामेसहभ्रात्राद्रवंतींहरिवाहिनीं ॥ ३४ ॥ अद्यराम
स्यतदृष्ट्वामयानीतरणाच्छिरः ॥ सुखीभवमहाबाहोसीताभवतुदुःखिता ॥ ३५ ॥ अद्यरामस्यपश्यंतुनिधनंसुमहत्प्रियं ॥ लंकायांरा
क्षसाःसर्वेयेतेनिहतबांधवाः ॥ ३६ ॥ अद्यशोकपरीतानांस्वबंधुवधशोचिनां ॥ शत्रोर्युधिविनाशेनकरोम्यश्रुप्रमार्जनं ॥ ३७ ॥ अद्य
पर्वतसंकाशंसूर्यमिवतोयदं ॥ विकीर्णंपश्यसमरेसुग्रीवंप्लवगेश्वरं ॥ ३८ ॥ कथंचराक्षसैरेभिर्मयाचपरिसांत्वितः ॥ जिघांसुभि
र्दाशरथिव्यथसेत्वंसदानघ ॥ ३९ ॥ मांनिहत्यकिलत्वांहिनिहनिष्यतिराघवः ॥ नाहमात्मनिसंतापंगच्छेयंराक्षसाधिप ॥ ४० ॥ कामं
त्विदानीमपिमांव्यादिशत्वंपरंतप ॥ नपरःप्रेक्षणीयस्तेयुद्धायातुलविक्रम ॥ ४१ ॥

नबंधुनाकर्तुंयोग्यं तन्मयाक्रियमाणं शत्रूणांकदनंप
श्य ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ दाशरथिं जिघांसुभिरस्माभिः परिसांत्वितोपि कथं व्यथसे ॥ ३९ ॥ व्यथाहेतुर्नास्तीत्याह ॥ मामिति ॥ मां निहत्य तदनं
तरं किलत्वां निहनिष्यति ॥ तत्रममैवहननंतेनाशक्यं ॥ अतएवाह ॥ नात्मनिस्वविषये संतापं रामविषयंभयं गच्छेयं ॥ ४० ॥ ४१ ॥